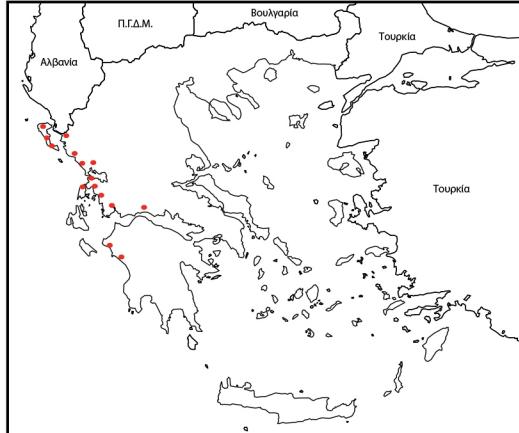

■ **Κατηγορία κινδύνου στην Ελλάδα:** Κριοίμως Κινδυνεύον CR [A3ce;B2ab(i,ii,iii,iv,v)]

■ **Κατηγορία κινδύνου διεθνής:** Κριοίμως Κινδυνεύον CR

Summary: The Greek Valencia is endemic to the SW Balkan drainage, mainly in the Greek catchment, which can be characterized as rare and in decline. It also appears in the south-west corner of Albania (lagoon Vouthroto drainage). In Western Greece the species has an extended distribution, from the Peloponnese (Alfeios and Pineios rivers) to the Greek continental drainage flowing into the Ionian Sea, such as rivers Mornos (Cheiliadou spring), Acheloos (Mesolongi lagoon, Lesini spring), an independent spring in Astakos, Vlycho (in Vonitsa), rivers Arachthos, Louros (Barbanakos spring), Acheron (springs Kypseli, Ammoudia) and Kalamas (Drepanon). It also occurs in the waters of Lefkas island (Kalogoni spring) and Kerkyra (in Lefkimi, in Chalikiopoulou lagoon, which is the type locality, and in Dasia). The main habitat of the species is marshy areas with clean water, mainly of springs, and a depth of one meter or more. The favorite area is rich in aquatic plants, where the species is searching for food (various invertebrates) and protection. It reproduces in spring to summer and eggs are adhered to plants. Strong competition with the sympatric *Gambusia holbrooki* was observed, which often causes many damages in the fins. As for management measures, it is proposed that all populations are registered and that protected areas are created in proper localities. It is also proposed that its existence is publicised by booklets to schools and other agencies. In Greece the species is considered as Critically Endangered.

Εξάπλωση, πληθυσμιακά στοιχεία και τάσεις: Ο ζουρνάς είναι ενδημικό είδος των περισσότερων υδατικών συστημάτων της Δ. Ελλάδας και της ΝΔ Αλβανίας, τα οποία εκβάλλουν απευθείας στο Ιόνιο πέλαγος. Στην Πελοπόννησο έχει βρεθεί στον Αλφειό και στον Πηνειό. Στην Αιτωλοακαρνανία έχει αναφερθεί από το σύστημα του Μόρνου (στην πηγή Χειλιαδούς), το σύστημα του Αχελώου (στη λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου), στη Λεσίνη, στον Αστακό και στις πηγές Βλυχός της Βόνιτσας. Στην Ήπειρο έχει βρεθεί στον Άραχθο, στον Λούρο (πηγή Μπαρμπανάκος), στον Αχέροντα (Κυψέλη, Αμμουδιά) και στον Καλαμά (πηγή Δρέπανου ή Συκιάς), καθώς και σε εκβολικά κανάλια. Στα Ιόνια νησιά έχει αναφερθεί από τη Λευκάδα [στη Ζωοδόχο Πηγή ή πηγή Καλιγόνης, που τώρα έχει αποξηρανθεί] και την Κέρκυρα (στη λιμνοθάλασσα Χαλκιόπουλου [type locality], Δασά και Λευκίμη]. Παρά την ευρεία εξάπλωσή του στη δυτική Ελλάδα, ο ζουρνάς μπορεί να χαρακτηριστεί ως σπάνιο και τοπικά περιορισμένης εξάπλωσης.

Ποσοστό του πληθυσμού του είδους που βρίσκεται στην Ελλάδα: 95%

Οικολογία: Το βασικό ενδιαίτημα του είδους είναι ελώδεις εκτάσεις, που τροφοδοτούνται από πηγές και έχουν καθαρό στάσιμο ή με ελαφρά ροή νερό και σχετικό βάθος (από 1 μέτρο και άνω). Απαραιτήτως υπάρχει πλούσια υδρόβια βλάστηση, στην οποία το είδος αυτό αναζητά την τροφή του ή κρύβεται. Η διατροφή του συνίσταται από διάφορα ασπόνδυλα και η αναπαραγωγή του γίνεται την άνοιξη και το καλοκαίρι. Τα αβγά του προσκολλώνται στα υδρόβια φυτά.

Απειλές: Άλλοιώση του ενδιαιτήματος (αφαίρεση νερού, έργα, ρύπανση, αποξηράνσεις). Επιθετικότητα από το είδος *Gambusia holbrooki* (κουνουπόψαρο).

Μέτρα διατήρησης που υπάρχουν: Το είδος περιλαμβάνεται στα παραρτήματα II και IV της Οδηγίας των Οικοτόπων (Οδηγία 92/43/EOK) και στο παράρτημα II της Σύμβασης της Βέρνης.

Μέτρα διατήρησης που απαιτούνται: Ως μέτρο διαχείρισης του είδους, προτείνεται η άμεση καταγραφή των πληθυσμών του και η δημιουργία προστατευόμενων περιοχών σε κάποια από τα κατάλληλα ενδιαιτήματα. Επίσης, η έκδοση και διανομή ενημερωτικού φυλλαδίου για σχολεία και οργανώσεις. Το είδος μπορεί να προβληθεί ως «σήμα κατατεθέν» των ιδιαίτερα ευάλωτων πηγαίων ελών εσωτερικών υδάτων της Δυτικής Ελλάδας.